Жили собі Комарик — німецький чударик та Мушка — гессенська пустушка.

Половою піч топили, в горіховій лушпині куліш варили. Сала не купували, хліба позичали, а водичку даром брали.

Так жили-поживали, весело співали...

Якось сів комар на дубочку, схилив головочку. Де взялися буйні вітри — дуба похилили, Комара звалили.

Упав Комар на помості, побив, поломив ребра й кості!..

Прилетіла Мушка мала та й плакати гірко стала...

А шершень почув та й питає:

— І чого се ти, Мушко-політушко, так гірко плачеш?

Як же мені не плакати, коли Дуб на дуба похилився І Комарик мій забився?

— Ну, то я почну в дуду грати!

Полетів і почав гудіти щосили. Почув це Півник та й каже до нього:

— Чого це ти, Шершню, в дуду граєш?

— Як же мені не грати, коли Дуб на дуба похилився,

Упав Комар та й забився. Прилетіла Мушка мала Та й плакати гірко стала... —То я почну співати!

І розкукурікався на все горло. А Цуцик і питає:

— Чого це ти, Півнику, розспівався?

— Як же мені не співати, коли Дуб на дуба похилився Упав Комар та й забився, Прилетіла Мушка мала

Та й плакати гірко стала... Шершень в дуду заіграв...

— То й я почну гавкати!

І почала Собачка брехати на весь голос без упину. А тополя молоденька, що тут росла, й говорить до Цуцика:

— Цуцику! Чого це ти розгавкався?

— Як же мені не гавкати, коли Дуб на дуба похилився, Упав Комар та й забився, Прилетіла Мушка мала

Та й плакати гірко стала... Шершень в дуду заіграв, Кукурікать Півник став...

— То й я розгойдаюсь!

І почала Тополя хитатися з такою силою, що й листя з неї посипалось.

А Дівчинка несе молоко в глечику та й дивується:

— Чого це ти, Тополе, так розхиталася?

— Як же мені не хитатися, коли Дуб на дуба похилився,

Упав Комар та й забився. Прилетіла Мушка мала Та й плакати гірко стала. Шершень в дуду заіграв. Кукурікать Півник став, А собачка розбрехалась...

— Ну, то й я розіб'ю свій глечик!.. І кинула Дівчинка з усієї сили глечиком об землю.

Свинка побачила, похитала головою та й каже:

— А чого це ти, Дівчинко, глечика розбила?

— Як же мені не розбити, коли Дуб на дуба похилився

Упав Комар та й забився. Прилетіла Мушка мала Та й плакати гірко стала. Шершень в дуду заіграв, Кукурікать півник став, А собачка розбрехалась, А Тополя розхиталась...

— То й я почну моркву їсти!..

Побігла Свинка на город і давай моркву їсти. А Кізячок, що тут лежав, і питає:

— Чого це ти, Свинко, моркву риєш?..

— Як же мені не рити, коли Дуб на дуба похилився, Упав Комар та й забився. Прилетіла Мушка мала

Та й плакати гірко стала. Шершень в дуду заіграв, Кукурікать Півник став, А Собачка розбрехалась, А Тополя розхиталась. Глечик Дівчинка розбила...

— То й я розгорюсь великим і ясним полум'ям! Т закурив і зачадив Кізячок з усієї сили.

А Реп'яшок, що біля нього ріс, і питає:

— Чого це ти, Кізячку, так розгорівся?

— Як же мені не горіти, коли Дуб на дуба похилився, Упав Комар та й забився. Прилетіла Мушка мала

Та й плакати гірко стала. Шершень в дуду заіграв, Кукурікать Півник став, А Собачка розбрехалась, А Тополя розхиталась. Глечик Дівчинка розбила, Свинка моркву всю порила...

— То й я почну до всіх чіплятися!

Т почав Реп'яшок до всіх приставати. А Котик його умовляє:

— Ну, й чого це ти, Реп'яшку, до всіх чіпляєшся?

— Як же мені не чіплятися, коли Дуб на дуба похилився,

Упав Комар та й забився. Прилетіла Мушка мала

Та й плакати гірко стала. Шершень в дуду заіграв, Кукурікать Півник став, А Собачка розбрехалась, А Тополя розхиталась. Глечик Дівчинка розбила, Свинка моркву всю порила, А Кізячок розгорівся...

— То й я вхоплю шматок сала! Поліз Котик у комору і вкрав сало. А Хата й звертається до нього:

— А нащо це ти, Котику, вхопив сало?

— Як же мені не хапати, коли Дуб на дуба похилився, Упав Комар та й забився, Прилетіла Мушка мала

Та й плакати гірко стала. Шершень в дуду заіграв, Кукурікать Півник став, А Собачка розбрехалась, А Тополя розхиталась. Глечик Дівчинка розбила, Свинка моркву всю порила, А Кізячок розгорівся, А Реп'яшок причепився...

— То й я почну танцювати!

Г почала Хата так вистрибувати, що аж піч за валилася. А Господар, що спав на печі, й бубо нить спросоння:

— А чого це ти, Хатко, так розтанцювалася?

— Як же мені не танцювати, коли Дуб на дуба похилився,

Упав Комар та й забився. Прилетіла Мушка мала, Та й плакати гірко стала. Шершень в дуду заіграв, Кукурікать Півник став, А Собачка розбрехалась, А тополя розхиталась. Глечик Дівчинка розбила, Свинка моркву всю порила, А кізячок розгорівся, А Реп'яшок причепився. Покрав Котик усе сало...

— Ге! То мені пора вставати!

От протер Господар очі й побіг швиденько до Струмочка, щоб умитися. А Струмочок до нього й говорить:

— Чого це ти, Господарю, так пізно та сквапно умиваєшся?

— Як же мені сквапливо не умиватися, коли все господарство моє гине, бо

Дуб на дуба похилився, Упав Комар та й забився. Прилетіла Мушка мала, Та й плакати гірко стала, Шершень в дуду заіграв, Кукурікать Півник став. А Собачка розбрехалась, А Тополя розхиталась,

Глечик Дівчинка розбила, Свинка моркву всю порила. А Кізячок розгорівся, А Реп'яшок причепився. Покрав Котик усе сало, Танцювати Хата стала.

— Он як! — каже Струмочок. — Ну, так і я розіллюся!

І розлився Струмочок великими водами, і в тому розливі потонули всі: і Господар, і Хатка, і Котик, і Реп'яшок, і Кізячок, і Свинка, і Дівчинка, і Тополя, і Собачка, і Півник, і Шершень, і Мушка, і Комарик — усіх, як і не бувало!